

PUBLISHED BY TRIGLAV PTY. LTD.
ON BEHALF OF SLOVENSKI KLUB TRIGLAV — SYDNEY

YEAR/LETO: 2

SEPTEMBER — 1972

No./ŠTEV.5

IMAMO SVOJO ZEMLJO

V kar smo večkrat sami dvomili, se je zgodilo. Prišli smo do lastne zemlje, na kateri bomo gradili slovensko središče Triglava. Dne 15. avgusta smo prejeli od K. Williams & Noble, solicitors pismo, ki pravi med drugim:

"WE REFER TO OUR LETTER TO YOU OF THE 13TH JUNE LAST AND WE ARE NOW PLEASED TO ADVISE THAT ALL NECESSARY REGISTRATIONS HAVE BEEN EFFECTED AND THE COMPANY IS THE REGISTERED OWNER OF THE PROPERTY AT BIBBY'S ROAD ST. JOHNS PARK."

Obvestila so bili veseli vsi člani Triglava, saj bomo končno lahko prekinili s potikanjem po tujih dvoranah. Naš dom še ne bo stal drugi teden. Zemljo moramo najprej vsaj delno odplačati. Odborniki triglavske skupnosti so si zemljo ogledali (Lot 19, Bibby's Rd. — velikost 21 $\frac{1}{2}$ acre) in odločili, da bomo takoj pričeli z delom in uredili prostore za prireditve, pri katerih bo moglo prisostvovati okrog 200 ljudi. To bo vključevalo plesne prireditve, kulturne večere, družinske sestanke, otroške prireditve (gugalnice, odbojko itd), baliranje in drugo. Zemlja je ravna, dreves na njej ni. Na eni strani (ob cesti) stoji fibro hiša, ki bo za stanovanje, za njo pa je neke vrste boljše koliba, ki bo preurejena v skladišče, kuhinjo in gostinsko sobo. Plesni oder in prostor za mize (pod streho), ki bodo zadostovale našim potrebam, bomo morali postaviti. Za pomoč smo naprosili g. ing. Ivana ŽIGONA.

Zemlja, ki smo jo kupili nas stane \$33000.00. Po sklepu skupščine delničarjev 12. decembra 1971 v St. Johns Parku, morajo vsi direktorji povišati svoje delnice od \$50 na \$500 (v večini primerov je to že storjeno), delničarji pa od \$50 na \$200 (tudi to se že nekateri uredili, drugi pa bodo z nastopom novega finančnega leta), vsi člani kluba in drugi rojaki pa bodo naprošeni, da preko kluba ali centra investirajo \$50 v Triglav P/L. Če bo vsak držal svojo besedo in če bodo še drugi pokazali razumevanje, bo v dveh letih zemlja izplačana.

GRADBENI ODBOR

V želji, da bi šla dela hitro in smiselno izpod rok, smo izbrali gradbeni odbor, ki bo skrbel za vse potrebno. Sestavljajo ga: Poršek (administracija), Širčelj (gradbenik), Berginc (zidar), Batič (električar). Ti bodo skupno z g. Žigonom, upajmo kmalu, začrtali pot praktičnemu delu; vsi drugi pa bomo morali pomagati z delom in denarjem!

OB OBČNEM ZBORU TRIGLAVA

Enoletno delovanje kluba Triglav je nedvomno pokazalo, kakšno obliko in kakšen način dela smo si zadali ob ustanovitvi. Utiranje triglavske miselnosti je bilo težavno. Ne toliko zaradi dela, ki se je množilo od seje do seje, temveč zaradi nezaupanja in nasprotovanja, ki so v tistem času razplamtevala duhove med našimi naseljenci v Sydneyu. Nekaterim se je zdelo, da smo na napačni poti, drugi so hoteli, da bi bilo več odločnosti in natančnosti pri sprejemanju članov. Hotelo so imeti nekaj posebnega — masovno organizacijo —, misel Triglav pa je imeti posebno, elitno organizacijo za dobro vseh

rojakov, ki so in žele biti Slovenci.

Vkljub vsem težavam, smo uspešno zaključili prvo finančno leto. Triglavsko življenje je danes odraz slovenske zavednosti in od-

BODOČI VODITELJI "TRIGLAVA"

NA SVOJI ZEMLJI

Z zaključkom finančnega leta smo končali z željami po svoji zemlji. Kupna pogodba je bila zaključena in zdaj jo imamo. Je sicer "gola", na njej stoji le stanovanjska hiša in za njo zgradba s tremi sobami. Treba bo dobro poprijeti in to čimprej, da se bomo osamosvojili in preselili iz različnih dvoran na svoje.

Vse to se lepo sliši in bere, ima pa trpko realnost rednega odplačevanja in zbiranja denarja za postavitev slovenskega kluba in okrevališča za bolne in ostarele, ki nimajo tu svojih.

Triglav Pty. Limited, katere naloga je za vse to skrbeti, ima v tem pogledu jasen pet letni načrt. Če bo vsak izpolnil svoje, bo vse malenkost, če se bomo pa samo trkali na prsi in hvalili, ali celo drug drugega ovirali, bo trajalo pač dalje — cilj pa bo Triglav vseeno dosegel. Dva občna zbora sta to jasno pokazala.

Takoj ko bodo finančni računi pripravljene za davčni urad in nam bo računovodja predložil bilanco našega dela, bo skupščina delničarjev, ki bodo te račune potrdili. Na tej skupščini bodo direktorji družbe seznanili delničarje z vsemi podrobnostmi dela. Imeli bodo tudi priliko izvoliti predsednika družbe (Chairman-a), tako da bo tudi vodstvo te osrednje triglavske gonilne sile izraz večine.

Seveda ne bodo na skupščini spraševali le delničarji. Tudi direktorji bodo vprašali delničarje, kako je z vplačilom \$200.00 za delnice (sklep na decemberskem sestanku).

Na svoji zemlji smo, hočemo biti tudi pod svojo streho. Za to sta potrebna denar in delo. Kaj lahko doprineseš ti? Samo besede ali še kaj več?

J. Čuješ, Chairman

Dom skupno bo ognjišče nam in skupno delališče,
on skupen bo nam božji hram in skupno bo branišče!
Le vkup, le vkup kamnarji zdaj, na delo vsi zidarji zdaj, ime si proslavite, dom skupni nam zgradite!

* * *

Učakal rad bi srečni dan, dan našega združenja, bi zrl, kako en krov prostran čez dom se ves razpenja. Naš prapor bi na krov pripel, dom blagoslovil bi vesel: "Bog živi vse Slovence — pod streho hiše ene!"

(S. Gregorčič)

raz hotenja, da živimo tudi tu kot Slovenci in da nikdar ne pretrgamo vezi z narodom doma in želja, da bi tudi naši otroci te lepe domovine — Nebes pod Triglavom — ne pozabili. Izražanje tega hotenja in delovanja v tej smeri daje duhovno oporo našim ljudem, posebno družinam. Zato ni čudno, da je bil drugi občni zbor tako številno obiskan. Poleg lepega obiska pa smo čutili tudi izredno zavzetost, da Triglav, takšen kot je,

uspeva in se dalje razvija v isti smeri. Povezava z rojstno domovino daje samozavest in prikazovanje slovenskih kulturnih vrednot postaja vedno večja potreba, posebno med odrasčajočo mladino. Starši sami dostikrat ne morejo prikazati tega, kar si otroci žele. In tako ostajajo mladini neizpolnjene želje, da spozna deželo, odkoder so prišli starši. Novemu odboru je torej dana tudi v tem težka, a lepa naloga.

Pripravljenost članov, da aktivno sodelujejo in pomagajo pri uresničevanju želja in potreb kluba, je izredno vspodbudna. Odbor je bil zato razšrjen na 15 odbornikov in izvoljen za dve leti, kar mu bo dabo možnost, da postavljene cilje tudi doseže.

Seveda bodo tudi težave. Ne podcenjujemo jih. Povsod se najdejo posamezniki, ki so sami sebi namen: govorili bi veliko, delali malo ali nič. V večini primerov niso in niso tudi nikdar bili člani kake slovenske organizacije v Avstraliji. Kritizirajo pa radi in širijo laži, da bi s tem opravičili svojo nezavednost in osebno koristolovstvo.

Takoj po zaključku občnega zbora kluba Triglav, je bil prvi občni zbor našega dobrodelnega društva "Triglav Community Centre". Tudi to društvo spada v sklop tri- (Dalje na 2. strani)

NOVI ODBOR TRIGLAVA

Na letnem obnem zboru S.K. Triglav — Sydney 25. junija 1972, je bil izvoljen novi odbor, ki bo vodil delo kluba za dobo dveh let. Predsednik: Stane PETKOVŠEK
P. predsednik: Janko BERGINC
Tajnik: Fred MAVKO
Blagajnik: Mirko RITLOP
Odborniki: Kristina KUKOVEC

Rozika KUČAN
Lucy ROBAH
Marija RITLOP
Štefan ŽEKŠ
Ankica MIKEL
Jože FURLAN
Jože GROS
Janez FLISAR
Jožica MURŠEC
Željko BATIČ.

PROSIMO VSE ČLANE, DA ČIMPREJ PORAVNAJO LETNO ČLANARINO. ČLANARINA ZA LETOŠNJE LETO JE \$4.00. Istočasno naprošamo vse delničarje Triglav Pty., Ltd., da darujejo v članski sklad kluba prispevek \$4.00, da bomo tako lahko čimprej pričeli z delom na naši zemlji.

TRIGLAV COMMUNITY CENTRE

V juniju (25.) je bil prvi občni zbor naše dobrodelne organizacije Triglav Community Centre. Zanimanje za ta del (pomoč drugim) je bilo izredno živahno. Izvoljen je bil odbor in sicer za dobo dveh let.

Predsednik: Angel Batič

Tajništvo, Silva Batič, Marta Oblesčak, Terry Grča,

Blagajna: Ljudmila Berginc,

Odborniki: g. Brekan, g. Dolšek, g. Glogovšek, ga. Klemec, g. Klemenc, g. Kukovec, g. Šircelj, ga. Tvrđy, ga. Ratko, ga. Prelec, g. Hozjan.

Namen Centra je pomagati potrebnim ter skrbeti za mladino in kulturno življenje med rojaki. Triglav Pty. Ltd. bo dala na razpolago zemljo (enako tudi klubu), drugo bo doseženo z delom.

Ob začetku finančnega leta je bilo v naši blagajni \$344-99. Ta denar je vlagal g. Poršek in predstavlja dobiček od prodaje okrepčil na prireditvah kluba. Razen tega je prejel TRIGLAV COMMUNITY CENTRE \$1000.00 od kluba Triglav. Ves dobiček, kar ga Triglav (katera koli veja organizacije) naredi, najde svojo pot v blagajno naše dobrodelne organizacije, da tako preide v last skupnosti.

PROŠNJA: Imate igrače in knjige, ki so vam v napoto? DARUJTE JIH TRIGLAV COMMUNITY CENTRE — potrebne so nam za opremo otroškega igrišča na zemlji. Naslov: Box 40. P.O. Summer Hill, 2130

Iznajdljivost

Zastopniki mednarodnega rdečega križa, ki pomagajo oblastem v Bangladešu (prej vshodni del Pakistana), so bili presenečeni, ko so v neki pošiljki za pomoč lačnim domačinom odkrili zaboj nedrčkov. Vendar so se hitro znašli. Nedrčke so razrezali na pol in jih uporabljali kot merice za riž in moko (upajmo, da so bili vsi enake velikosti).

(S prve strani)

glavske skupnosti, njegov prvotni namen pa je ustvariti pogoje, da bo moglo pomagati našim ljudem v težavah.

Tako bomo dopolnjevali naše delo: družabnost na eni strani — dobrodelna pomoč na drugi! Tudi ustanovitev tega društva je bila toplo sprejeta. V odboru je 16. članov, ljudi, ki bodo gotovo naredili najboljše, kar v danih razmerah zmorejo. Oba odbora sestavljata skupino odbornikov, ki se zavedajo svojih dolžnosti in moralne odgovornosti do slovenske triglavske skupnosti, ki zaupno gleda v bodočnost!

S ponosom v novi triglavski dan! Stane Petkovšek, predsednik kluba.

SLOVENIJA KLIČE

Dragi rojaki — Slovenci — v Avstraliji!

Želim napisati par vrstic o našem obisku v Sloveniji. Če bodo izrazi bolj okorni, mi oprostite, ker pač nisem pisatelj, toda vest bi mi očitala, če vam ne bi povedal svojih občutkov in čustev svoje družine v času našega bivanja v Evropi, predvsem pa doma v Sloveniji, kjer smo preživeli večji del naših počitnic.

Prešlo je 22 dolgih let, kar sem zapustil drago domovino in ženi 19. Vživeli smo se v razmere v Avstraliji, a vseeno, hrepenenje po domovini nam je ostalo. Upali smo zmeraj, da bo prišel dan, ko bomo lahko poleteli čez široke oceane, če ne drugače, vsaj na kratek obisk. Res je prišel ta srečni dan. Dne 12. julija 1972 smo se znašli na letališču v Sydneyu skupno s prijatelji, ki so se prišli posloviti od nas in nam zaželeli srečno potovanje in vrnitev. Zvečer ob sedmih smo jim

pomahali v pozdrav. Le par minut pozneje smo izginili v trupu ogromnega ptiča, ki mu pravijo Jumbo Jet. Odleteli smo. Za trenutek smo še videli luči Sydneya, nato pa le morje. Prva postojanka nam je bila NADI. Bilo je že toplo. Dali so nam kratek odmor, nato pa nazaj v ptiča; pač hoče leteti naprej preko širnih oceanov. Naslednji pristanek smo že uganili po glasbi v letalu. Pozdravili so nas sončni Hawaii z napisom "ALOHA" — pozdravljeni! Na tleh smo bili le eno uro. Mudilo se nam je naprej. Po dolgem letu smo zopet opazili suho zemljo. Vreme je bilo prekrasno, ko nas je pozdravil San Francisco. Tu so nam dali kar 5 ur odmora. Čakali so nas avtobusi, s katerimi so nas odpeljali v hotel. Na razpolago nam je bilo vse ugodje, ki si ga človek pri takem potovanju želi in tudi dobra večerja. Postrežba je bila res odlična! Brezbriznih pet ur je kar prehitro minilo. Radi bi še počivali, pa smo morali naprej. Ker je bil prvi "ptič" verjetno preveč utrujen, so nas spravili v drugega, celo malo manjšega, da bo hitreje letel; bili smo v jetu 707. Leteli smo preko Ameriške celine do New Yorka. Veselili smo se že lepega pogleda na opevane nebotičnike tega pod oblake segajočega mesta, pa smo doživeli razočaranje; vreme je bilo slabo, deževno in videli nismo skoro nič. Kratek postanek in nato preko Atlantika v London. Iz Sydneya smo odleteli 12. julija, v Londonu pa smo pristali 13. julija ob 10h zvečer. Dolga pot je bila za nami. V Londonu smo prespali, naslednji dan pa smo urejevali formalnosti za polet v Berlin (Zapadno Nemčijo), kjer živi brat moje žene. Ob 5h zvečer smo šli v letalo. Pred seboj smo imeli le kratek polet. Imeli smo že občutek, da smo doma, saj letamo že po Evropi! Berlin. Pristanemo. Dobimo taksi in takoj na stanovanje kjer živi brat moje žene. Videla se nista že 35. let. Solze so tekle in ragovorom ni bilo ne konca ne kraja. Drugi dan smo si ogledali mesto. Mesto samo ni napravilo na nas posebnega vtisa. Precej mrtvo se nam je zdelo. Šli smo tudi v trgovine. Kupili nismo nič, ker so bile cene previsoke; tudi hrana je zelo draga; ljudje brez nasmeha! Jaz sem krstil Berlin za "zemljo brez smehljaja". V nedeljo 16. julija smo bili zopet na letališču. Kratko slovo in nazaj v London, odkoder smo še isti dan ob 5h popoldne odleteli proti Rimu — naš zadnji pristanek pred ciljem SLOVENIJO. V Rimu smo pristali še le ob 11 zvečer. Ker je imelo letalo zamudo, smo zamudili vlak za Trst. Morali smo se zadovoljiti z navadnim vlakom, ki pelje v Ljubljano. Pri nas pravijo, da je tudi "hudič" v stiski ščurke jedel", zato smo tudi mi sedli kar na ta počasni vlak in se odpeljali. Brez konca in kraja je bilo to cijazenje, a vendar smo se vstrajno bližali Sloveniji. Končno le sprevodnik zakliče "Trieste". Srce nam je od razburjenosti močneje udarilo. Ne bo več dolgo, da bo tudi Italija za

nami in bomo doma. Lahko bom hčerki pokazal našo lepo domovino. Sežana — blok — Vstopijo Italijanski cariniki. Pokažemo potne liste — težav nimamo nobenih. Vlak zopet potegne, a le za kratek čas. Ponovno se ustavi. **Zdaj smo že doma!** Pregled potnih listov; nobenih ceremonij. Takoj je vse urejeno. Vlak zopet vozi, sedaj po naši zemlji. Vsi stojimo pri oknih in občudujemo lepoto domovine. Vse je tako lepo! Trava prekrasno zelena! Rečem hčerki: "Sedaj vidiš, da je res, kar sem ti govoril o zeleni barvi naše trave in te spominjal na angleško pesem: Green, green grass of home." Bili so občutki in trenutki, ko smo stali ob oknu železniškega voza, minute in minute brez besed, da jih ne morem popisati. Oči so romale z doljne na planine, s travnikov na gozdove. Kar napasti se niso mogle te domače lepote! Toliko let so bile lačne domovinske očarljivosti. **Dobro, da ima človek le eno domovino. Srce pač ne bi zdržalo dveh takih srečanj.**

Odločili smo se, da je najbolje, če ostanemo vsaj en dan v Ljubljani in se dodobra spočijemo, predno obvestimo domače, da smo prispeli. Ljubljana — vlak se ustavi. Gledam postajo, pa je več ne poznam; vse je drugačno. Znosim kovčke z vlaka in mislim, kaj naj storim z njimi. Brez postrežnika ne bo šlo. Hitro sem ga opazil — motoriziranega na mopedu s prikolico. Bil je zelo vljuden, naložil je naše kovčke in mi povedal, kje se ponovno srečava, oziroma, kje me bo čakal taxi. Voznik taxija je bil zelo vljuden. Vprašali smo ga za dober hotel. Nobenih težav: odpeljal nas je v HOTEL TURIST v Dalmatinovi ulici. Priskočilo je par mladih fantov, ki so nam pomagali s prtljago. Ni trajalo dolgo, da smo se znašli v šestem nadstropju hotela v nam dodeljenih sobah. Imeli smo prekrasen razgled na Ljubljano in Ljubljanski grad. Postrežba je bila odlična, ljudje ljubeznivi in prijazni. **Ko vam strežejo, vam strežejo s prijaznim obrazom in nasmehom!** Drugi dan smo si ogledali mesto in trgovine. Ljudje na ulicah so bili prijazni in ustrezljivi. Če smo vprašali za smer ali kako trgovino, so nam vedno z veseljem odgovorili in pomagali. V Ljubljani smo ostali dva dni, tako nam je bilo všeč, pa tudi počitka smo bili nad vse potrebni. Nismo se mogli načuditi napredku in razvoju. Povsod gradijo nove ceste in hotele — vasi se obnavljajo, stare hiše podirajo in zidajo nove, vse lepše in modernejše. Neverjetno! Po dveh dnevih v Ljubljani smo telefonirali sorodnikom in jim povedali, kje smo. Ni čudno, da je hotelski telefon "zvonil" kot obseden. Vsak je hotel vse vedeti in to takoj.

Prišel je brat z avtomobilom in nas odpeljal preko Vrhnike v Logatec in od tam ROVTE, kjer sem doma. Nekaj časa smo se ustavili doma, nato pa naprej v Črni Vrh nad Idrijo, na dom moje žene.

Svojo mamo sem videl zopet po 22. letih. Se še kar dobro drži in tudi z zdravjem ji ne gre presla-

(Dalje na 3 strani)

Slovenska zavednost

Leta 1943 (3. aprila), so Slovenci v Beogradu dobili lastno osnovno šolo "Ivan Cankar". Šola je imela 4 razrede s 40 do 50 učenci. Ker je bilo leta 1962 je še 19 učencev, so šolo razpustili in ustanovili poseben slovenski oddelek pri osnovni šoli "Petar Petrovič Njegoš". Isto leto pa so v Beogradu našli 700 slovenskih učencev; torej sta bila le dva izmed stotih v slovenski šoli! Iz leta v leto je bilo vse slabše: v šolskem letu 1966-67 je imel oddelek le 7 učencev. — Pa se pritožujemo nad slovenskimi starši v Sydneyu. Zakaj neki? Če ne bi bile razdalje tako velike in bi imeli na razpolago učitelje, bi se gotovo boljše odrezali kot naši sorojaki v Beogradu.

Osebni avto v Jugoslaviji

Po objavljenih uradnih podatkih je prišlo lani na en osebni avto 23,5 ljudi. V Sloveniji je na vsakih 9,7 prebivalcev en osebni avto, v Hrvaški 20,3, v B i H 48,4, v Vojvodini 22,9, v Srbiji 22,3 v Črni Gori 39,3, v Kosovu 77 in v Makedoniji 32,2 prebivalcev na en osebni avto. T.T.)

(Z druge strani)

YOUR COUNTRY IS SO BEAUTIFUL

bo. Ko smo prišli blizu doma, me je brat nagovoril, da sem stopil v domačo hišo in vprašal za pot v Žiri. Potrkam na vrata, pokaže se stara ženica. Lepo jo vprašam, če mi more pokazati pot na Žiri. Stopi iz hiše, pokaže z roko po dolini in pravi: "Gospod, kar te ceste po dolini se držite. Ne morete zgrešiti." Ko jo vprašam, če me ne pozna, so ji solze zalile oči: "Nisem te poznala, ker tako fain izgledaš!", je rekla (koliko takih mater ima naša domovina!!!). Po takih doživljajih še le človek vidi, kako dolgo je bil z doma in proč od svojih dragih.

Odšli smo naprej proti Črnemu Vrhu. Dežela prekrasna — ni ji para pod božjim soncem! Ni čudno, da je preplavljena sturisti iz vse Evrope. Bil sem v Kranju, kjer dela brat v tovarni. Ima družino in res lepo hišo; živijo dobro! Kranj se zelo razvija. Bili smo tudi na Bledu in Bohinju. Nekaj fantastičnega! Nihče ne sme zamuditi teh lepot, kadar obišče domovino! Zelo lepo je tudi na Brezjah. Cerkev je vedno polna romarjev.

Človek lepot slovenske zemlje ne more opisati in jih posredovati drugim. Vsak jih mora videti in dojeti sam!

Dnevni bivanja so hitro minevali. Prehitro je prišel čas našega odhoda. Skoro bi pozabil omeniti Postojnsko jamo. Ogledali smo si jo. Jaz sem jo zadnjikrat videl še v dobi Musolinija leta 1937. Tokrat je skoro nisem mogel prepoznati. Vse je tako lepo urejeno. Čeprav smo bili tam v ponedeljek, je bilo vse polno turistov. Čakati smo morali, da smo dobili vstopnice za vhod v jamo. Promet je neverjeten. Ogledali smo si jamo, nato pa smo se vrnili domov. Ostalo nam je še par dni, ki sem si jih jaz prihranil za svoj priljubljeni "šport" nabiranje gob — jurčkov. Imel sem srečo. S prijateljem Aleksandrom s Črnega Vrha sva jih nabrala več kot 4 kg. Seveda sva uspeh zalila v gostilni z litrom dobrega vipavca.

Prišel je dan odhoda. Solze, stiskanje rok, obljube, da se zopet vidimo. Celo hčerka Andra, ki je rojena v Avstraliji, je rekla, da bi kar tam ostala, tako malo se ji je dalo iti nazaj v Avstralijo. Ali, morali smo. Imeli smo srečo. Vse je šlo lepo in v nedeljo 6. avgusta smo pristali v Sydneyu, odkoder smo odleteli 12. julija.

S seboj smo prinesli neizbrisne spomine. Ne bom pozabil prijatelja z Gorenjske, ki mi je ob obisku rekel: "Počakaj, bom prinesel malo zaseke in kačje sline (domačega žganja). Ko sem jo poskusil, sem še le razumel, kako pravilno ime so ji dali; je res vroča kot kačja slina.

Če greste na obisk v Slovenijo, vedite, da je v Nemčiji vse zelo drago. Nič boljše ni v Italiji. Le pletenine imajo tu zmerno ceno in pa, kar vas bo gotovo zanimalo — vino. Doma lahko kupite vse, kar hočete. Cene zaradi turizma niso vedno zmerne.

Ko pridete v Slovenijo, jo pozdravite tudi v našem imenu!

Matija Merlak, Oyster Bay.

The writer of this article, Mr. Ralph Churches, escaped from a German prisoner of war camp in Maribor in August 1944 and joined a Partisan detachment at Lovrenc. He led the Partisans back to the railway job on which some 80 of his comrades were working and effected their liberation. The Partisans, acting on Mr. Churches' directions, then liberated nine further British and nine French prisoners of war from camps near Maribor.

A small detachment of the famous Lacko Odred then guid-

Pisec članka g. RALPH CHURCHES je bil med vojno nemški vojni ujetnik v Mariboru. Leta 1944 je navezal stike s partizani. Z njihovo pomočjo je rešil sebe in še več drugih ujetnikov ter se vrnil v Anglijo.

Pred nedavnim je g. Churches obiskal Slovenijo, tokrat v spremstvu svoje soproge. Kako jima je bilo v naši domovini, boste izvedeli iz njegovega članka. Gospod Churches je svoje doživljaje med vojno opisal in jih bo izdal v obliki knjige. Ko bo knjiga natisnjena, vas bomo o tem obvestili. Gotovo bo vsakega zanimalo, kaj misli in kako čuti tujec o naši domovini in o našem narodu.

Mrs. Churches and I have just returned from a trip to Europe during which we spent some ten days in Slovenia.

As I was with the Slovenian Partisans for almost four weeks in August/September 1944 in the course of escaping from a German prisoner of war camp in Maribor, I was naturally eager to see how the country and the people had fared in the intervening 28 years. In 1944 my journey (on foot of course) had taken me from Maribor to Semič in the vicinity of Metlika. On that particular journey we marched at night and slept in the woods by day and thus I had only a limited opportunity of seeing the country. Nevertheless I formed an impression of an extraordinarily beautiful landscape — so beautiful in fact that I made a promise to my wife that I would take her back there one day. The trip from which we have just returned was the fulfilment of that promise. As it happened I retracted my steps in reverse as it were. Having spent some time on the Dalmatian coast and three days at the sublime Plitvice Lakes we arrived at Metlika by bus via Karlovac. I left Mrs. Churches at the bus stop with the luggage and made my way to the Town Hall where I presented the open letter of introduction with which our old friend Stjepan Trampuz, the Consul General had provided me prior to our departure from Australia. I was warmly welcomed by the only functionary there (it was lunch time). He immediately reached for the telephone and made a call which speedily produced three very charming men of my own vintage who turned out to be office bearers in the local Partisan Veterans' League.

Oddly enough, although I speak neither Croatian nor Slovenian, I was nevertheless quickly conscious that there was a change in language between Karlovac and Metlika — "molim" had become "prosim", "gospodin" "gospod" and so on.

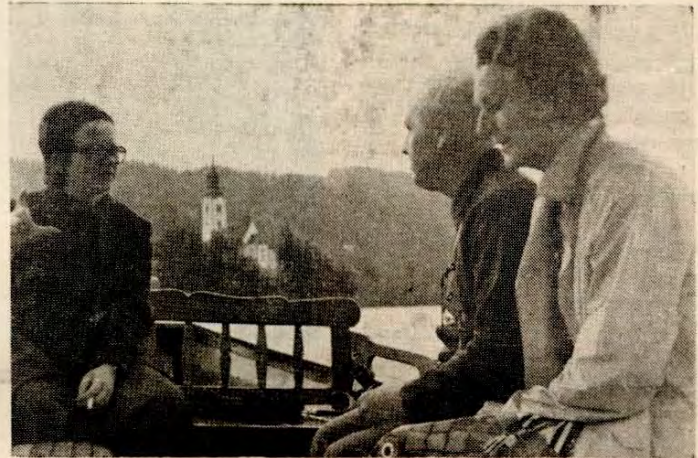
ed Mr. Churches and his party through the heavily German occupied areas of Slovenia north of the Sava river to the "safer" region of Bela Krajina from where they were flown out to Italy by the Royal Air Force.

For his part in this exploit Mr. Churches was awarded the Military Division of the British Empire Medal.

He has just returned from a visit to Europe during which he and Mrs. Churches were guests of the Lacko Odred Veterans' Club.

Postojnja Caves, we were driven around peerless Lake Bled and through the breathtaking beauty of the surrounding country.

Then Jože drove us to Maribor via Celje and Ptuj, Maribor had naturally grown a lot since 1944. It naturally also looked a much happier and brighter place. However, I recognised its main features immediately. But surprise of surprises — waiting for us there were Franjo Vesenjok and Franc Gruden-Svejk. Gruden-Svejk had led the party of ten Partisans who had guided my party from the vicinity of Slovenj Gradec to the Sava while Vesenjok had acted as interpreter. This was a tremendous moment for all three of us — a deliriously joyful reunion of three old comrades. Our five days in Maribor were a wonderful time of Slovenian hospitality at its best. I met Professor Rudolf there. Readers will remember that he was here in Sydney earlier

Mr. & Mrs. Churches
on lake Bled with Miss Jožica Klep on 19-5-72

Anyway the language for us had to be German. The three war veterans made me most warmly welcome and in no time flat we were picking up my wife by car and booking into Metlika's only hotel.

We were driven over to Semič about seven miles away where I was quartered in September 1944 while waiting for the Royal Air Force to fly me out to Italy. From there we drove to the site of the old airstrip which was just as I remembered it except that it has now reverted to lush meadows. We were taken to visit the homes of many old Partisans and generally extended an almost unbelievable amount of "instant friendship".

Next afternoon Manek Fux and his charming ex-Partisan wife Vicki drove us over to Novo Mesto and put us on the bus to Ljubljana. We had four happy days in that gracious, pretty little city most wonderfully looked after by one Jože Klep. Jože had been quite a personality in the Partisans having been one of the Resistance Movement in the Maribor area and having attained the rank of colonel. Jožica his 19 year old daughter and Michel his 17 year old son both spoke English so that Mrs. Churches for once had the benefit of conversation without my assistance as interpreter. We went through the

in the year. He sends his warmest remembrances. The Pohorje are as grand, the Drava as majestically placid as ever.

My abiding memory of my second visit to Slovenia is of a country-side beautiful beyond either description of belief, and a people warm, dignified, happy and hospitable to a degree that makes them a truly cultured folk in the best sense of that much misused word. As Mrs. Churches said at the farewell dinner that the Maribor Veterans' Club tendered us "Your country is so beautiful and you are all so kind, I don't know why Ralph took such pain to get away all those years ago".

Pojasnila

o vsakovrstnem zaroivanju vam lahko posreduje "TRIGLAV". Branch Manager Mr. Ralph F. CHURCHES of LEGAL AND GENERAL ASSURANCE SOCIETY LTD, 2 Bligh Street, SYDNEY, je članom kakor tudi ostalim rojakom vedno na razpolago.

IŠČEM STANOVONJE

50 letna ženska išče stanovanje pri mirni družini v mestu ali okolici Sydneya. Ne pijem in ne kadim ter imam stalno zaposlitev. Ponudbe z navedbo cene na: Mrs. Tereza KAVČIČ, P.O. HAY MARKET, 2000:

OBISK DOMOVINE

Že nekajkrat sva bila s soprogo na obisku v rojstni domovini in vsakokrat sva presrečna in vsakokrat doživljava nova presečenja. Vsi oni, ki so predvsem v zadnjih desetih letih obiskali svoje ali svojih staršev rojstne kraje, so prav gotovo doživljali enako, morda še celo lepše. Naj omenim, da skoraj vsakogar zanese pot najprvo v prostore "Slov Izseljenske Matice" v Ljubljani, kjer je tudi za nas, živeče v Avstraliji (posebno po obisku "Slakov" in predstavnikov "Matice"), postala neka zelo potrebna "postaja" za vzdrževanje vezi z domovino in kar naši ljudje širom sveta že davno koristijo. Pristrčna dobrodošlica vsakomur, kot da si že prišel med težko pričakujoče sorodnike. Takšen je vtis, občutek in odnos do nas "Zdomcev" od vseh in to — predsednika, tajnika, ljubeznive. Gabi pa vseh ostalih članov Matice.

Prepotovala sva našo majhno Slovenijo, kot se pravi po "dolgem in počez", obiskala neštete "stare kraje" kot imamo običaj reči, pa sva povsod našla le "NOVE kraje" ali pa obnovljene. Tako sva marsikje v prej dobro poznanem kraju morala postati in premišljati, kaj in kako je tukaj bilo pred leti. Elektrificirane železniške proge, lepe moderne asfaltne ceste, ki vodijo že tudi skozi stranske vasice, stanovanjske

stolpnice tudi v podeželju, nadalje ogromen tujski promet, ter veliko število zelo lepih gostinskih obratov, daje v resnici neizpodbitni videz velikega napredka in dviga življenske ravni naših v domovini. Tega jim mi želimo in se z njimi veselimo.

Bila sva tudi v našem sončnem Primorju, kakor povsod drugje in morda še več se razvijajo obmorski kraji. Koper se spreminja v veliko tovarno pristanišče in industrijsko mesto, je pa tudi vhod v moderno urenjen hotelsko-turistični predel naše Slovenije. Od Kopra proti Izoli, Portorožu, Piranu, Luciji, je vse polno novih hotelov. Posebno je popolnoma na novo zgrajen Portorož, katerega

skoraj ne bi spoznala.

Ves čas prebit med našimi ljudmi, kjer vseokrog slišiš domačo govorico, pa je dosegel vrhunec in najlepša doživetja 4. julija na velikem izseljeniskem pikniku v Škofji Loki. Zbirališče na mestnem trgu, izseljenci iz vseh mogočih krajev sveta, živopisna množica naših krasnih narodnih noš, okinčani koleseljni in konjeniki v narodnih nošah, nato povorka na stari grad; preko deset tisoč udeležencev; pozdravni govori prirediteljev nato tudi zastopnikov raznih društev in organizacij Slovencev po svetu. Nastopi folklornih skupin, ansamblov itd. Po vsem tem pa dosti dobre hrane in pijače! Veličastno in nepozabno s posebnim občutkom, da to pripravljamo domovina nam v pozdrav in dobrodošlico.

Fred Mavko

Gospa F. Mavko in gospa F. Brežnik s predsednikom matice na pikniku.

IZSELJENIŠKI PIKNIK

Kot že več let, je tudi letos domovina priredila izseljeniški dan, povezan s piknikom in kulturnimi nastopi v Škofji Loki. Piknik je bil 4. julija. "Triglav" je ob tej priliki zastopal Direktor Triglav Pty. Limited in tajnik S.K. Triglav — Sydney g. Fred MAVKO.

Ob prihodu v Ljubljano se je naš zastopnik skupno s soprogo najprej oglašil pri znancih in prijateljih na Slovenski izseljeniški matici. Po par mesecih (od Slakove turnee v Avstraliji) sta si zopet segla v roke s predsednikom matice, tajnikom in gospo Gabi. Veliko so si imeli povedati; saj sta ostala na matici kar 4 ure!

Piknik je bil prireditev zase. Ob 9 dopoldne je bilo zbiranje v Stari Loki na trgu, nato odhod na grad, kjer je zbrane pozdravil predsednik občine, nato pa predsednik Slovenske izseljenske matice g. Drago SELIGER. Sledil je kulturni program, pri katerem so sodelovali domačini in izseljenci. Po daljšem programu so zborovanje pozdravili predstavniki različnih izseljeniških organizacij, med njimi tudi g. Mavko v imenu "Triglava" v Sydneyu. Med "Sydneyčani" je bila na pikniku še naša ljubljanska študentka Marička Ritlop ter g. Fredi Brežnik s soprogo in šajnovi. Verjetno jih je bilo še več, a se med 10 tisoč glavo množico nismo mogli videti.

Dan se je končal ob obilni in okusno pripravljani hrani; seveda ni manjkalo dobre pijače, saj smo bili v Sloveniji.

Dne 13. julija je bil sprejem zastopnikov izseljencev na skupščini. Sprejel jih je podpredsednik skupščine. Navzoč je bil tudi predsednik Matice.

Zastopnik "Triglava" se je udeležil tudi piknika v Kamniški Bistrici, imel razgovore o obisku Slovenskega okteta, proučeval sodelovanje z Ljubljansko banko, Lesnino itd. ter obiskal direktorja Koprške kreditne banke g. BARTOKA.

Obisk našega zastopnika v domovini je bil vsekakor pester in zanimiv. Upamo, da bo koristil vsem našim naseljencem v Avstraliji, ko preidejo dogovori in načrti v realnost. Njegovo delo bo v septembru nadaljeval g. Lojze KOŠOROK, Direktor Triglav Pty. Limited, ki bo ta mesec odšel na obisk v domovino.

Pripomba: G. F. Mavko se je zelo začudil dejstvu, da imata Ljubljana in Koper že barvno televizijo. Aparate trenutno uvažajo, a pravijo, da so že pričeli z izdelavo barvnih sprejemnikov 'udi v Sloveniji in sicer v Velenju. Znano podjetje GORENJE je pionir na tem področju.

POZDRAVNI GOVOR NA
IZSELJENISKEM PIKNIKU V
ŠKOFJI LOKI
DNE 4. JULIJA 1972.

Dragi rojaki!

Iz daljne Avstralije Vam prinašam pristrčne pozdrave verjetno najmlajšega slovenskega društva izven Slovenije in našega kluba "TRIGLAV" v Sydneyu.

Že leto dni je minulo, odkar smo si zastavili svoj cilj -zbrati

v Slovenskem klubu vse rojake — Sydneyske Slovence, ki bi radi kot ustanovitelji "Triglava" bili in ostali Slovenci, četudi 12.000 km od domovine. Iz majhne skupine z veliko idejo o ljubezni do rodne zemlje smo zrastle v klub s katerim morajo po enem letu računati vsi rojaki, ki jim je povezava z domovino pri srcu.

V prvem letu smo imeli več prav razveseljivih dogodkov. Najbolj smo v svoji sredi pozdravili gospo Dubrovko Tomšič. Bili smo je tako veseli, da smo jo imenovali za prvo častno članico S.K. "Triglav". V letošnjem marcu je bil višek našega veselja v obisku zastopnikov "Slovenske izseljeniške matice" in Slakov. To so bili izredno lepi in prijetni dnevi.

Naš cilj je zelo visok, program zelo preprost — zbrati v klubu vse, kar je in hoče biti slovensko, ter dati možnost predvsem otrokom, da bodo imeli nekaj od lepote slovenske tradicije in kulture.

Da bi bila naša povezava z Vami doma čim tesnejša, smo že spomožjo Slovenske izseljeniške matice, poslali v Ljubljano na univerzo prvo študentko iz Sydneya. Upamo, da bodo njej sledili še drugi.

Vesel sem, da morem na današnjem izseljeniskem pikniku zastopati rojake iz Sydneya — predvsem člane slovenskega kluba "Triglav".

Z našim klubskim geslom "Hlapci nikomur — domovini sinovi", Vam izročam pristrčne pozdrave slovenstva na petem kontinentu.

Tajnik S.K. "Triglav"

Fred Mavko

ZA SKUPNO DOBRO — \$1000.00

S. K. TRIGLAV — SYDNEY je podarali TRIGLAV COMMUNITY CENTRE \$1 000.00 za potrebe te dobrodelne slovenske organizacije v Sydneyu. Triglav Community Centre namerava na "Triglavski zemlji" postaviti okrevališče za bolnike in igrišče za slovenske otroke. V ta namen je vsak dar dobrodošel; ne samo denar, tudi pohišstvo, ki vam je v napoto, obleke, ki so "iz mode", predvsem pa igrače, ki jih je v vaši hiši polno, knjige (slovenske in druge) ter druga "ropotija" Vam v napotje, a skupnosti v korist. Če nam lahko pomagate, nam sporočite na:

Triglav Community Centre — Box 40. P.O. Summer Hill, 2130.

Darove nad \$2.00 smete odpisati od Vašega letnega zaslужka (tax deductible!).

F. RATKO, zaupnik — Triglav Community Centre.

NOVO MESTO

Nepozabni spomini me vežejo na prelep slovenski kraj Novo mesto. Od daleč se vidi veličastna cerkev in samostan Frančiškano! Krka, ki teče skozi mesto, mu daje še lepši vid; ko pa pride do Otočca, se pa razvije pred očmi lepota, ki jo je nemogoče popisati. Spomini hite dalje proti Toplicam, kjer smo se kopali v zdravilni vodi in se drugi kopajo še danes. Spomini so nepozabni — globoko v srcu zapisani. Kraj, kjer je človek preživel svoja prva leta, je človeku življenski spremljevalec. Kako lepo je bilo, ko sem se ob otroških nesrečah znašla v ljubečem naročju matere. Položila me je v zibelko in zapela: "Hajči, hajči! Sladko spančki — punčka moja!"

In kadar so šli fantje na nabor, je odmevala po cesti njihova razposajena pesem:

"Tja gor po cestici,
prot Novem mesteci...,
oj ljubica moja,
le pojd' z menoj!"

In vse to so danes le še spomini lepših časov. Da, le spomini, a to lepi in nepozabni spomini na dom!
Alojzija Juršič.

NOVI KONZUL

Mesto jugoslovanskega konzula v Sydneyu je prevzel g. PETAR ČOKREVSKI, po narodnosti Makedonec. Pred njim je službo upravljal g. Petrovski, ki se je pred dvema mesecema vrnil v Jugoslavijo.

BLAGOSLOVITEV CERKVE V BISTRICI

Gotovo se še spominjate, s kako požrtvovalnostjo so Prekmurški Slovenci v Sydneyu in drugod po svetu zbirali za cerkev v Bistrici. Trud ni bil zaman. Dne 6. avgusta tega leta je mariborski škof DRŽEČNIK cerkev blagoslovil in izročil njenemu namenu. Iz USA so prišli kar s posebnim letalom. Med njimi je bila pri blagoslovitvi v slovenski narodni noši KRISTI PRETL. Narodna noša je bila posebna zanimivost. Narodila jo je v Sydneyu gospa M. Košorok in jo po g. Štefanu Hozjanu poslala v Slovenijo. Iz Sydneya sta se blagoslovitve cerkve udeležila gđc. Marička Ritlop in g. Štefan Hozjan.

VOLJA IN ZAUPANJE

Jožica MURSEC, odbornica Triglava je na eni izmed sej povedala med drugim: "Med nami naj bosta volja in zaupanje drug v drugega. Na delo pa bomo lahko ponosni še le takrat, ko bo naš dom že stal. To bo edina priča naše dobre volje, požrtvovalnosti in dela pridnih rok. Obljube ne bodo ničesar naredile. Delajmo s poštenim srcem in resnico na ustih, da bomo lahko vsakemu pogledali v oči s ponosom dvignili glave, ko bomo povabili rojake na našo zemljo v St. Johns Parku. Želja nas vseh je, da si v tujini postavimo svoj dom, ki bo topel in domač."

Kulturno delo v preteklem letu

Če ob koncu finančnega leta pogledamo naše uspehe in neuspehe v preteklosti, smo lahko vkljub vsemu zadovoljni z zaključkom našega prvega leta.

Naša osrednja prireditev je bila koncert SLAKOV v Sydneyu. Uspeh je znan, saj smo o tem veliko pisali v prejšnji številki. Razen koncerta smo imeli: Očetovski dan — nastopili so otroci v narodnih nošah (prireditev so obiskali tudi zastopniki Izseljenske matice iz Zagreba in gen. konzul g. Trampuz); v oktobru smo imeli Dan slovenske narodne himne (izredno lepo organizirana in uspela prireditev, katere se je udeležil tudi direktor Koprške kreditne banke dr. Bertok). Miklavževanje smo imeli na prostem ("Miklavž" je prišel z letalom — nekaj novega; morda pride prihodnjic z raketo). Prvi trije meseci 1972. leta so bili zavzeti z delom v zvezi z obiskom Slovenske izseljenske matice in Slakov. Umirili smo se še le 2. aprila, ko smo praznovali obletnico "Triglava". V maju smo imeli družabno prireditev z nastopom otrok v čast našim materam. Bilo je lepo in ganljivo.

To na kratko o naših nastopih. O delu, ki še ni pokazalo sadov, pa je težko govoriti, a ga ni bilo malo. Viden uspeh prvega leta so še številne narodne noše s katerimi razpolagamo po enoletnem obdobju. Zrasle so kot gobe po dežju, bi lahko rekli (klub razpolaga s 36., od teh jih je bilo 30 narejenih v preteklem letu.). Posebnost so tudi naši srečolovi, na katerih je vedno več plastičnih lutk oblečenih v narodno nošo. Takega darila je vsak vesel. Narodne noše smo posojali tudi drugim klubom in organizacijam. Med kulturno delo spadajo tudi naše zastave — za klub Triglav, za Community Centre, zastava v dar Planici in društvu v Adelaide ter Matici ob obisku v Avstraliji, nastopanje naših članov v narodnih nošah ob nekaterih avstralskih in mednarodnih prireditvah, širjenje slovenskih knjig, plošč, zemljevidov, slik in podobno, snemanje otrok na naših nastopih in predvajanje programa na radiju Ljubljana. Lahko bi našli še več veselega in koristnega dela, pa naj bo naš pogled raje usmerjen v bodočnost. Pred nami je veliko težkega dela! Nam boste tudi vi pomagali?

M. Košorok

"CVET VEČERA"

Prireditev "Triglava" — POMLADNI KARNEVAL — v soboto 26. avgusta je bila (vsaj v ideji naših organizacij) najuspešnejša, karkoli smo jih imeli od ustanovitve da danes. ŠE NIKDAR NI BILO NA SLOVENSKI PRIREDITVI V SYDNEYU ZBRANE TOLIKO NAŠE MLADINE; dostojno in lepo oblečene, pa tudi v vedenju take, da je bila marsikomu starejšemu v zgled. VSA ČAST VAM, DEKLETA IN FANTJE! VRATA TRIGLAVA SO VAM VEDNO ŠIROKO ODPRTA IN DOBRODOŠLIKA NAD VRATI VELJA PREDVSEM VAM! IN ŠE ENO, KAKO LEPO JE BILO VIDETI OB VAS TUDI STARŠE IN MLAJŠE BRATE IN SESTRE: T R I G L A V J E I N M O R A B I T I S L O V E N S K A D R U Ž I N S K A O R G A N I Z A C I J A.

Kaj posebna o prireditvi ne bi mogli reči. Podpredsednik kluba g. Janko BERGINC je dvorano lepo pripravil. Pomočnikov mu tudi ni manjkalo, ko je pričela družabnost. In kuhinja? Triglav Community Centre, ki skrbi za ta del prireditve je bil pod vodstvom predsednika g. Angela BATIČA v polnem zagonu. Darila in nagrade za dekleta, ki so kandidirale za "Cvet večera", so bila lepa in hvala vredna zamisel.

Šopek Slovenskih rož in par "Kaktusov" na pomladnem karnevalu.

MATERISKI DAN

Letošnji materinski dan je bil nekaj pristrčnega in domačega. Prireditev je bila dobro obiskana, zato tudi finančni uspeh ni izostal. Blagajna je pridobila okrog \$250.00.

Pestrosti večera so pripomogli otroci v narodnih nošah, kar 22 jih je bilo. Cela vrsta jih je tudi nastopila. Če se še spomnim (bilo je že pred meseci), so nastopili: Anica in Slavko Vaupotič, ki sta v avgustu odšla s starši za stalno v staro domovino, Mirijam, Bogdan in Juditka Bavčar, Karl, Izток in Anamarija Nusdorfer, Andrej, Marko in Mici Konda, Greta Berginc, Slakove deklce iz Riverstona, Ivan in Zlatko Mavrič, na harmoniko je igral Martin Konda, sodelovale so še Belinda in Mary Oblesčak, Natali Špicar, Andrej Koželj; balet je plesala mlada Glogovškova iz St. Marysa (na harmoniko je igral Lojze Šifrar), Dušica pa je spregovorila o mami.

Dela in žrtev je bilo v prireditvi zelo veliko. Hvala vsem, ki ste se trudili, tudi gospej Robin POVŠE, ki je naredila za otroke triglavske praporčke. Druge gospe so

Kot pri vsaki prireditvi je bilo tudi na tej nekaj osebnih zanimivosti. Naš blagajnik g. Mirko Ritlop je dobil od gospe Gabi Haimer (Slov. izseljenska matica — Ljubljana) lectovo srce s slovenskim trakom in šopkom ter pismo, njegova žena, gospa Marija Ritlop pa je dobila prav tako lepo srce od svoje hčerke Maričke (tudi iz Ljubljane). Razveseljivo "pošto" je prinesla iz Slovenije gospa Milena Mavko.

Na predlog predsednika S. K. Kluba — Triglav, so navzoči poslali voščila za rojstni dan Marički Ritlop v Ljubljano (8-sept.). Predsednik g. Petkovšek je tudi izrekel častitke ga Ovičaj, ki je proslavljala svoj rojstni dan (22. avg.) in gospej in gospodu Koželu iz St. Marysa, ki sta slavila 15. letnico skupnega življenja. Spomnil se je tudi DANICE MOGE, ki je ponesrečena v bolnici in bo imela 27. sept. enaindvajset let. VOŠČILI SMO TUDI JANEZU FLISARJU ZA ROJSTNI DAN (30-8).

Prireditev se je končala v splošno zadovoljstvo vseh in je tudi finančno uspela. Vsem, ki so se trudili za skupnost in žrtvovali (brezplačno) večer in še več dela — izrekamo navzoči na tem večeru: svojo hvalježnost. Dobiček okrog \$ 250.00.

MED NAMI

BIRMANSKO so obhajali pri Kolenkovih. Sin Štefan je imel 11. let 17. avgusta, pa so kar vse združili, da je bilo več razlogov za dobro voljo.

Pred Kolenkovimi so podoben izgovor za pristrčno družabnost botrinje izrabili pri RITLOP-ovih. Praznovali so Birmansko za sina Mirka, istočasno pa rojstni dan hčerke — gdč. Ivanke Ritlop.

★

Rojstni dan je praznovala ANICA ČERNUTA iz St. Marysa; jedli so z "veliko žlico". Vse najboljše!

★

9. septembra se bo v Ljubljani poročila gdč. Alenka VUJČIČ. Njen fant — Cveto BRIŠKI je bil pri vojaki, ko je bila ona na obisku pri stricu v Sydneyu. Pomagala je tudi prinarodnostnem delu za Slovence in je nastopila pri Prešernovi proslavi v Sydneyu. Novoporočencema vse najboljše.

★

Po peklenko zaguljenih izpitih bo praznovala svoj rojstni dan in tokrat prvič izven svoje družine — MARIČKA RITLOP. Starši in "Triglav" se je bodo spominjali in Avstraliji. Pristrčna voščila in uspešen študij!

★

Na operacijo v Fairfield Hospital je odšel 17. avgusta g. R. TWRDY iz Fairfielda. Upamo, da bo kmalu zdrav!

★

V bolnici so bile še: gospa ŠKRABAN, gospa RITLOP, gospa D. BRKOVEC; 14. dni je preživel v bolnici tudi Gvine — Andrew RATKO. Uredništvo in člani "Triglava" želimo vsem skorajšnje in polno ozdravljenje.

★

Več časa je preživela v bolnici gospa COLJA iz WERRINGTONA.

★

Z obiska v domovini se je oglasil Štefan HOZJAN, ki je skupno z Maričko RITLOP zastopal "Triglav" pri blagoslovitvi nove cerkve v Bistrici v Prekmurju. Med drugim piše: "Imam se zelo dobro in sem zelo zaposlen, ne z delom temveč z obiski, jedačo in pijačo. Dnevi vse prehitro potekajo..."

★

Shoun Ratko je 15. avgusta praznoval svoj rojstni dan. Zelo je bil vesel, ko sta ga ob tej priliki obiskala stari ata in stara mama iz Fairfielda. Shoun živi s starši v Mayfieldu.

OBVESTILO:

Gospod Viktor Brkovec nas je naprosil, da bi objavili v listu vabilo na večer, ki ga za mladino prireja "Slovenian Youth Group." Vabilo pravi: "DO YOU LIKE ROCK? — Then you must come to the FARM HOUSE" — Lot 45. Ferrers Rd. Horsley Park. Kdaj? Sobota 16. septembra ob 6th zvečer, vstopnina \$1.

Za podrobnosti telefonirajte:
Demetri Layovic 76-8561
Victor Brkovec 631-2009
Charlie Ovičaj 70-6185

KOLINE

Naša prva družabna prireditev v tem finančnem letu so bile "KOLINE", ki sta jih organizirala g. Lojze KUČAN (dvorana) in g. Janez ŠKRABAN (kuhinja). Ljudi je bilo polno, da je zmanjkovalo stolov, večerja odlična, pijače ni manjkalo in orkester, da je bilo veselje. Prireditev je dala "Triglavu" \$213.04 dohodka (po plačilu za posebno čiščenje dvorane). Od tega je šlo v blagajno Triglav Community Centre (Charity) \$114.49 (čisti dobiček od prodaje hrane pijače), ostalo pa v blagajno S. K. Triglav — Sydney.

"Triglavu" in ljudem, ki so za ta večer žrtvovali svoj čas in delo za dobrobit skupnosti lepa hvala — imeli smo se odlično!

GLAS MLADIH

VOICE OF YOUTH

Vesna Jazbec in Eliot Vucic

Slovinci so zastopali narode Jugoslavije

Na letošnjem mednarodnem plesu v pomoč UN v petek 11. avgusta, je par v slovenski narodni noši zastopal Jugoslovanske narode. The Sun-Herald je v nedeljo 13. avgusta pod fotografijo slovenskega para zapisal:

"Miss Vesna Jazbec and Mr. Eliot Vucic at the United Nations Association International Ball, held at Sydney Town Hall on Friday. They wore Slovenian national costume. The Governor, Sir Roden Cutler, and Lady Cutler were guests of honour." (Kako je naš par izgledal, vidite na sliki).

Od Slovencev so bili na plesu še g. Lojze Košorok, Dr. M. Kukec s soprogo, gospod in gospa J. Grča, gospod in gospa Jazbec, gospod in gospa D. Nemanič ter gospa NEVEČNY iz LJUBLJANE.

"Bila sem ponosna"

Nam je priznala Vesna, "da sem mogla predstavljati svoj narod. Na prireditvi je bilo kakih 40 parov različnih narodnosti. Vsi smo se dobro razumeli in se res čutili združene v predstavnitvo številnih narodnosti. Ponosna sem bila na našo slovensko narodno nošo (lepa hvala gospej M. Košorok, ki mi jo je naredila), ki so jo vsi občudovali, vključno governer Sir Roden Cutler."

"Bil sem srečen"

je rekel Eliot, ko smo ga vprašali o njegovih vtistih na prireditvi. "Zastopanih je bilo veliko narodnosti, vsa zastopstva so bila v narodnih nošah. Bil sem srečen, da sem smel zastopati nas. Ko je prišel governer države N.S.W. Sir Roden Cutler, smo ga vsi, oblečeni v narodne noše, pričakali pri vhodu in pozdravili. Njegova soproga, Lady Cutler se je o moji narodni noši zelo laskavo izrazila, za kar sem se ji v imenu Slovencev vljudno zahvalil. Ko so klicali zastopstva posameznih narodnosti (med njimi tudi Vesno in mene), sva se priklonila pokrovi telju in častnemu gostu večera

ter nato skupno z drugimi zastopstvi obšla dvorano, da so si mogli vsi navzoči gostje pobliže ogledati posamezne pare. Bilo je nad 1000 ljudi, ki so sedeli ob okusno (v različnih narodnostnih motivih) okrašenih mizah. Vse je bilo zelo lepo in veščanstvo; vsekakor pa so bile narodne noše nekaj najlepšega in najpestrejšega. Vsi so občudovali najini narodni noši in mnogi zastopniki drugih narodnosti so nama čestitali k tako lepi narodni noši."

Materinski dan pri Triglavu.

Materinska proslava

V soboto 27. maja zvečer je naš klub "Triglav" priredil materinski dan. Pri vhodu je rojake pozdravil nasmejan obraz Dušice BEGUŠ, ki je bila oblečena v slovensko narodno nošo.

Veseli zvoki orkestra so kmalu spravili vso dvorano v veselo razpoloženje. Višek večera je bil nastop številnih otrok, ki so svojim mamicam peli in deklamirali, igrali in celo plesali. Navzoči starši so bili nad nastopom zelo navdušeni in so otroke nagradili z dolgotrajnim ploskanjem. Po nastopu so se otroci s posebnim avtobusom odpeljali v St. Johns Park, kjer jih je v družbi prijateljev pričakoval Mr. G. M. WHITLAM. Takoj je spoznal značilne slovenske narodne noše — "Spominjam se jih s koncerta v Auburnu", je dejal. Ko so v dvorani zagledali slovensko

PISMO OČETU

Veš, marsikaj drugače je sedaj, odkar si ti poslovil se od nas; drugačni so ljudje, drugačen kraj, drugačen je današnjih dni ukaz.

Čez noč je vstal med nami mladi rod — vse bolj ponosno pred se zre kot mi; podjeten, drzen zre v prihodnje dni, kot plaz s planine sam si dela pot.

To, oče, je vprašanje vseh vprašanj: Li znali bomo mladce pridobiti, tako jih znali nase prikleniti, da bodo rod ljubili, verovali vanj?

Še mnogo zvestih src živi med nami, Le z omahljivci je tak velik križ. Brezbrižnost topa jih slepi in mami, da le za praznik jim zavest zbudiš.

Kako bo z nami? Živeli bomo še do poznih dni, če dom slovenski bomo vsi slavili, če bomo pesem, jezik svoj častili, vrline stare v nove vlivali moči.

(Ivan Zorman — za očetovski dan)

VSEM OČETOM

tudi tistim, ki jih ni več med nami, prisrčna hvala za vse, kar ste nam dali v življenju, predvsem hvala za skrb in ljubezen s katero ste nas in nas še povezuje v družino! Hvaležni otroci.

PRVI NASTOP

27. maja smo imeli materinsko proslavo, na kateri sem prvič javno nastopil, enako tudi moj brat Iztok in sestra Anamarija. Spočetka sem bil malo v zadregi, ko pa sem videl, kako veliko je otrok, mi je pa postalo lažje. Razveselili smo naše mame s petjem in deklamacijami, obenem pa so nas snemali za radio Ljubljana; če bo vse po sreči, nas bodo kdaj pozneje lahko slišali tudi naši doma. Lep pozdrav vsem

Karl Nusdorfer

MY FATHER

There is a man in our house who's not afraid of anything — from a monster to a mouse. Of course, he is not a "dingaling" he is real smart as can be, and every one can see, that he is not afraid of anything.

(Za očetovski dan — Mirko)

MY SISTER MARY

As I look at my Canary, I think of sister Mary, She has soft green eyes, and never tells me lies: That is my sister Mary!

(Za rojstni dan — Mirko)

KONJIČKA DVA

Moj očka ima konjička dva, oba sta lepa bela šimelna, Ti dreja, dreja, dreja drom.

* *

Za enega jaz prosil bom, da drevi v vas pojezdil bom. Ti dreja, dreja, dreja drom.

* *

Čez tri gore, čez tri dole, čez tri zelenske travnike. Ti dreja, dreja, dreja drom.

(Narodna)

OUR FATHER

A master of a home, the mighty ruler of a family, a king, reigning over a kingdom of loyal followers... so is our father.

He is the post against which we lean, who with his guiding hands leads us through our hike in life.

This man, our father, never leaves us hungry, keeps us warm when cold is near, has a home for us to go to, and satisfies our hearts with love.

We have respect for him for law and justice also come with the love and security of this great man.

Punishment comes with the breaking of law — though not always in the form of smacks.

Who is he who will for ever reign over us?.. OUR FATHER! HAPPY FATHER'S DAY TO HIM AND ALL FATHERS!

Mary & Belinda Oblesčak.

mladino v narodnih nošah, so navdušeno zaploskali. Po kratkem nastopu so otroci za materinski dan izročili gospej Whitlam "Slovenko v narodni noši". Bila jo je zelo vesela.

* * *

When the bus, with its special passengers arrived back at the Triglav dance, it was under full swing. Everyone, I am sure enjoyed the wine and dance and thought it was a very nice evening.

Mary Oblesčak

Voščila

Vse najboljše za rojstni dan vnukom:

UVE STOPEL-u, ki je imel 9 let 29. junija,

CRISTY NAYLOR za 1. leto dopolnjenega življenja 1. julija,

MICHAELU STRPEL, ki je bil star 10 let 5. julija želita stari ata in mama.

Belinda Obleščak je bila pri birni

DOMOTOŽJE

V parku je mračno. Že zdavnaj je z listja zginilo zlato sončnega zatona. Tonček, Anica in mamica še sedijo na klopi. Mamica je spravila pletenje z košaro in sklenila roke v naročju.

"Zakaj nič več ne govoriš, mamica?" vpraša Tonček.

"Premišlujem," odgovori mamica.

"Premišlujem o domu, otroka."

"Le zakaj? Saj smo čisto blizu njega," reče Tonček.

Mamica dene desno roko čez Tončkovo ramo in levo čez Aničino.

"Jaz imam dva doma, otroka moja. Vidva imata samo enega resničnega.

Bila sta rojena v Kanadi, v tej veliki in lepi deželi, ki je spre-

jela mene in očka za svoja. Jaz sem bila rojena onstran velikega morja in vsak ptiček, tudi če daleč leti, misli na gnezdo, v katerem je zrasel. Ali razumeta?"

"Seveda razumeva, mamica," reče Tonček. "Očka nama je povedal. Midva imava rada staro mamo, ker je tvoja mamica. Zato imava rada tudi tisti dom, kjer si ti doma. Kar je lepo za mamičo, mora biti lepo tudi za otroke."

Tedaj Anica s prstom pokaže v nebo.

"Zvezdice!" vzklikne.

Tudi Tonček in mamica pogledata kvišku.

"Zvezdice," ponovi mamica. "Vedno so lepe, ker sijajo nad vsemi domovinami. In nad njimi je nebeška domovina, domovina vseh domovin in vseh ljudi."

(Karel Mauser)

PISMO BOTRU I BOTRI

"Hvala ti za tvoje pismo, ki si ga poslala na moje ime. Tudi sem vesela, da se ti je darilo dopadlo. V šoli se danes posebno trudim, ker bi rada za božič kolo. Mama in ata sta mi ga obljubila, če bom pridna. Tudi v baletno šolo še hodim in sicer vsako nedeljo in torek.

Še vedno imam svojo narodno nošo. Ko so bili tu Slaki je še nisem imela, a smo jih šli gledat na moomba in tudi poslušati na koncert. Vse je bilo zelo lepo. Stara mama me zopet želi videti in tudi jaz njo. Miško pa najrajši leži pri peči. Tačko pa vedno da, če mu rečeš: "Miško, daj tačko."

Opomba: To je del pisma, ki ga je iz Melbourne v Sydney poslala 10 letna Herminca Narisala je tudi cvetice in mucka. Res lepo pismo za deklece, ki hodi v angleško šolo in je tako daleč od domovine. Ko sta pismo oče in mati prečitala (četudi ni brez napak), sta bila v globni srca gotovo srečna.

GABI HEIMER

Prijazne Gabi se vsi radi spominjamo. Kjer so bili Slaki na odru, je bila ona v dvorani, obkrožena od rojakov, ki so hoteli v trenutku izvedeti, kaj se je v domovini v 20. letih spremenilo. V Škofiji Loki, na izseljeniškem pikniku se je tudi GABI nas spomnila. Poslala je lepo razglednico, na kateri piše:

"Dragi Triglavčani!

Slovenski izseljenci in kolektiv matice, zbrani na osrednjem izseljenškem srečanju v Škofiji Loki, se vas z veseljem spominjamo in želimo, da bi bili na prihodnjem srečanju med nami v čim večjem številu. Iskrene pozdrave vsem — Gabi. Karto so podpisali številni rojaki iz USA, Kanade, Argentine in drugih krajev, ki so bili na pikniku. Gabi in vsem — priskrena hvala za pozdrave!

DOMOV, DOMOV...

Pretekli mesec (16-Avgusta) se je za stalno vrnil v domovino nad vse agilni in požrtvovalni tajnik in soustanovitelj Slovenskega kluba — PLANICA v Wollongongu, g. Slavko VAUPOTIČ. Z njim je odšla tudi žena, ki je bila prav tako neumorna delavka pri slovenski skupnosti ter sin in hčerka, ki sta bila marljiva dopisnika "Triglava" (upam, da bosta tudi v bodoče-ured.).

S.K. — Planica, kakor tudi prijatelji v Sydneyu bomo zavedno družino pogrešali predvsem pri klubskem delu in družabnosti. Vsekakor upamo, da jim bo doma lepše, kot jim je bilo v tujini ter da nam bodo kmalu sporočili svoj naslov. Potem pa naj le počakaajo: po škofjeloškem pikniku se bodo udeleženci iz Avstralije preselili na piknik kar k Vaupotičevim.

V kratkem bo šel za stalno domov v stari kraj tudi g. Vlado GOMBOČ z družino. Srce ga vleče v kraj pokojne matere, ki mu je pred nedavnim umrla. Tudi njemu in njegovim želimo vso srečo v domovini.

Z obiska v Sloveniji sta se vrnila George in Malčka Elšnik, Fredi in Milena Mavko, Matija Merlak z ženo in hčerko, gospa Makoter s hčerko, Fredi Brežnik z družino, Šajnovi Herman Škornik in še drugi.

Skupina rojakov, ki je odpotovala v Slovenijo z J.A.T. letalom 7. junija, se bo vrnila 20. septembra. Letalo bo pristalo v Sydneyu okrog 6h zjutraj, če ne bo zamude.

Iz Canberre je odšel na obisk v Slovenijo Mirko PENCA, ki se bo pridružil svoji družini, ki je odšla že pred njim v domovino, iz Wollongonga družini Viher in

POMLADNO CVETJE JE UVELO

Lani sva se z možem odločila pogledati malo okrog sveta, da bi videla, kako živijo znanci po drugih državah. Bila sva v Kanadi, USA, Angliji, Franciji, Nemčiji. Najina zadnja postaja je bila dom — Slovenija. Povsod sva bila lepo sprejeta. Z zanimanjem so naju poslušali, ko sva pripovedovala o življenju v Avstraliji.

Najprisrčnejši je bil sprejem doma. Tu so naju čakali najini domači. Stisnili smo si roke, polih pa so pritekale solze sreče. Med svojimi sva ostala 8 mesecev. Oglekala sva si vso Jugoslavijo in videla mnogo zanimivih krajev. Bila sva tudi na Bledu. Na otočku sredi jezera je majhna cerkev v katero se zatekajo ljudje z najrazličnejšimi prošnjami in željami; tudi midva sva imela svojo.

Lepo je bilo doma, toda dnevi so se spreminjali v mesece in čas ločitve je prišel vse prehitro. Težko se je posloviti od najdražjih; velika je razdalja med Jugoslavijo in Avstralijo, da bi lahko večkrat šel med svoje, zato je ločitev še težja.

9. februarja letos sva se srečno vrnila v Avstralijo. Pozabila sva na domotožje, saj so naju tu pričakovali prijatelji, ki so naju obsipali z vsemogočimi vprašanji med katerimi je bilo tudi: "Sta prinesla kaj novega?" Pri-

nesla sva! Najina želja, ki je bila najino hrepenenje že 15 let se je izpolnila. Pričakujeva prvega otroka, ki si ga vsaka družina tako močno želi. Tako se nama je izpolnila največja želja. Šla sva jo iskati po svetu in sva jo našla. Mnogo sem pretrpela v času nosečnosti. Prestala veliko bolečin in prečula mnogo noči. Vse sem mirno prenašala, vse sem z veseljem trpela za najinega otroka. Misel, da bom tudi jaz mamica, mi je lajšala bolečine.

Zgodilo se je drugače, kot sva mislila. Teden dni sem živela v negotovosti. Zdravnik mi je dal pogum in me tolažil. Še sem upala v srečo, a je nisem dočakala. Rodil se je sinček. Samo tri ure je živel. Bog ga je vzel k sebi. Ni nama pustil, da bi se midva z njim veselila. Pretočila sva veliko solza. On se veseli med angelčki, midva pa sva spet ostala sama. Izgubila sva, na kar sva čakala 15 let.

Zahvaljujeva se vsem dobrim prijateljem, ki so me obiskali v bolnici in me tolažili, kakor tudi patru Valerijanu. Vsem skupaj iskrena hvala! 3. julija smo pokopali najinega dragega sinčka. Iskrena hvala vsem, ki so bili takrat z nama, kakor tudi za cvetje, sožalje in razumevanje.

Zalujoča mamica in atek. (F. in T. Matuš)

Matušovega Sinčka so pokopali

Groznik ter gospa Kužnik s hčerama, gospa Selak s hčerko ter gospa Danica Srzic s sinom — iz Sydneya.

Dne 22. avgusta se je vrnila v Ljubljano gospa NEVEČNY, sestra g. Darka Nemaniča, ki je bila na kratkem obisku v Sydneyu.

V kratkem nameravajo v domovino še Cvetka Berginc s hčerko, g. Miklavčič s hčerko, g. Cerar,

g. Johovič, družina Smerdelj iz Auburna ter Lojze in Marija Košorok iz Petershama ter Budinovi iz Condell Parka.

"Triglav" izhaja četrtletno in je namenjen članom S.K. Triglav v Sydneyu. Izdaja ga uredniški odbor. Odgovorni urednik Jože Čuješ. Za upravo odgovarja Marija Ratko. Naslov: Box 40, P.O. Summer Hill, 2130. List ni na prodaj.

Printed by Mintis Pty. Ltd.

DIPLOMIRANI MIZARSKI MOJSTER

iz

VIŽMARJEV PRI LJUBLJANI

izdeluje pohištvo po najnovejših arhitektskih zahtevah:

kuhinje — dnevne sobe — spalnice

Vse po vaši želji in okusu!

ERNES HOSTNIK
10 Rowe Ave.,
LIVERPOOL.

Tel.: 607-5510

SLOVENSKA DEJAVNOST V WOLLONGONGU

Pred dobrim letom je na pobudo SLAVKA VAUPOTIČA skupina idealističnih rojakov osnovala klub, kateremu so na prvem obnem zboru dali ime "SLOVENSKI KLUB PLANICA". Člani in odborniki kluba so imeli več razgovorov in sej, na katerih so sprejeli načela in pravila, po katerih naj klub deluje. Pravila so v bistvu izraz želje članov, ki bi radi Slovincem v Wollongongu pomagali pri kulturno-družabnem delu. Dejavnost kluba naj bi bila torej predvsem na kulturno-socialni osnovi ter politično neopredeljena, da bi bil na ta način možen pristop vsem rojakom, ki bi se želeli združevati s sorojaki. Povdarjena je bila tudi potreba tesnejšega stika z domovino potom Slovenske Izseljenske Matice v Ljubljani; ustanovitev sklada za ubožne in ponesrečene rojake pa je bil prvi korak k praktični pomoči potrebnim rojakom v stiski.

Med prvim letom obstoja je klub organiziral koncert Lojzeta Slaka, katerega se je udeležilo veliko številno rojakov in prijateljev. Gotovo ni šlo vse "kot namazano", a to moramo razumeti. Klub je bil mlad in vodstvo neizkušeno v upravljanju s tako veliko množico ljudi.

Številni obisk koncerta je pokazal, da Slovenci niso pozabili svoje narodnosti in da si žele slovenske besede in pesmi. Dostojno vedenje, žar sreče o očeh, prešerna, a dostojna dobra volja po koncertu, vse to je pokazalo številnim tujim gostom, ki so bili prisotni, da smo Slovenci narod, ki svoje ne samo ljubimo, temveč znamo tudi spoštovati. Ni potem čudno, da so zastopniki od *Daily Mercury* in Good Neighbour Council-a, ki so bili na Slakovem koncertu, povabili Slovence k sodelovanju pri FUSION INTERNATIONAL SHOW in to ne le kot zastopnike Slovencev, temveč vseh jugoslovanskih naseljencev.

Zasluga za uspeh te prireditve gre predvsem Komidarjevim, Žabkarjevim in Franetičevim.

SLOVENCIM smo ob tej priliki "odnesli" PRVO nagrado — dokaz bogate kulture in lepote, ki je strjena v slikovitosti naših narodnih noš in v pridnosti ter ljubezni naših gospodinj.

Namen kluba v bodočem letu je predvsem pritegniti k delu in sodelovanju čim več rojakov ter podvojiti število aktivnih članov. Drugo zblizati slovenske družine potom družabnih večerov in drugih prireditvev. Namen teh večerov je dvojen: mladina naj bi spoznala način našega življenja in naše navade, starejšim pa naj bi dali možnost, da se priključijo skupnosti in tako ožive svojo vez z domovino Slovenijo.

"NA KLANCU"

Naš prvi družabni večer v letošnjem poslovnem letu je bil filmski večer, na katerem smo pokazali slovenski film, sneman po romanu Ivana Cankarja "Na klancu".

Večer je bil odličen, težava je bila le v tem, da so nam pri aparaturi za kazanje filma odpovedali zvočniki. Upamo, da so ljudje to razumeli; seveda smo si za

bodoče takoj zagotovili brezhibni aparat! Pri kazanju slovenskih filmov pa smo ugotovili eno: našim rojakom je čedalje težje razumeti književni slovenski jezik, posebno še, ker doma največ govorimo vsak v svojem narečju. S številnejšim obiskovanjem domovine, predvsem pa s tesnejšo zvezo z našimi klubi in društvi, bo naša slovenščina kmalu boljša, posebno še, če bodo med nas pogosto prihajali Slaki in podobni!

Odbor Planice ima mnogo lepih in za slovenstvo v tem kraju pomembnih načrtov. Kako jih bomo izvedli? Z našo dobro voljo ter dejansko in moralno podporo članov in vas vseh, ne bo težko!!!

Odbor Planice.

Občni zbor —

S.K. PLANICA v Wollongongu je imela svoj letni občni zbor, ki je dokazal, da je med nami dovolj pripravljenosti in požrtvovalnosti za skupno delo in napredek slovenstva v tem mestu. Izvolili smo si odbor, ki nas bo v naslednjih 12. mesecih vodil in vspodbujal k delu. Med novimi odborniki so ne-

kateri prav dobro znani društveni delavci (nekateri so bili več let v vodstvu Planinke): Andrej Oblesčak, Zvonko Groznik (trenutno uživa dopust v domovini), Ivan Debeljak (porednež se je preselil v Sydney, da bi se iznebil delu, pa se ne bo!), Franetič, Žabkar, Jože Komidar (naš bivši in uspešni predsednik), gospa Bedek (je tudi v domovini, a jo pričakujemo vsak čas), Godina, Karl Maks in še drugi. Odbor je "mlad" po letih in idejah ter zelo podjeten, saj je pred "Triglavo" v Sydneyu organiziral filmski večer "NA KLANCU."

Odboru želim mnogo uspeha! Člani ga bomo z vsesmi močmi podprli, posebno, ko bo šlo za nakup klubske zemlje in podobnega. (član)

Odbor Planice

Andrej Oblesčak, Zvonko Groznik, Bogo Franetič, Ivan Debeljak, Franc Žabkar, Janez Godina, Karl Maks, Jože Komidar, Ivan Žabkar, Aljuna Franetič, Vlado Celin, Maks Furlan, Valerija Bedek, Emil Celin.

FUSION '72 — WOLLONGONG

It was announced last week that the Federal Government has given to Wollongong's 1972 Fusion festival a grant of \$2800.

Fusion came into existence early this year. Through Fusion an effort is being made to unite the manifold groups in Wollongong to produce a festival in which the new Australian character will manifest itself.

A special effort is being made to incite ethnic groups in making an essential contribution.

Another aim of Fusion is to assist Wollongong City Council develop a community centre. Such a centre will include a theatre, an art gallery, workshops, etc.

"The (ethnic) groups have a

vital role to play in preserving cultures of the countries they represent", Mr Peter Hilton said when speaking about Fusion at this year's N.S.W. State Conference of the Good Neighbour Council.

Mr Hilton is the president of the Good Neighbour Council in Wollongong. He also said that through Fusion the G.N.C. is aiming to help national groups to develop within themselves and within the community.

The Fusion program will reach its climax from September 30 to October 30 this year.

Mr John Richardson, the arts festival chairman, called on the migrant leaders to organise national functions for the festival.

NESREČA NE POČIVA

V nedeljo 6. avgusta sta se z avtomobilom ponesrečila Lojze MOGE in žena Danica. Nesreča se je pripetila le par milj od doma (West Hoxton). Zjutraj okoli sedme ure sta se odpravila na pot v Wollongong, da bi bila pri krstu otroka Mogejevega brata Sandija. Danica bi morala biti krstna botra, a nesreča ji tega ni dopustila. Namesto v cerkvi, se je znašla v bolnici v Liverpoolu. Lojze, ki je bil pri krmilu, ni bil tako hudo poškodovan kot žena. Še isti dan je smel oditi domov, Danica pa je ostala v bolnici skoro do konca meseca. Prestala je hude bolečine; telesne in duševne. Bila je hudo poškodovana, a zdravljenje je dobro napredovalo, le enega očesa ji niso mogli vkljub vsem naporom zdravnikov rešiti. Na vsak način pa je čudež božji, da je sploh ostala živa, toliko krvi je izgubila, predno so jo pripeljali v bolnico. V svoji slabosti pač Danici in Lojzetu ne moremo nič pomagati. Razumemo njuno bolečino in jima želimo, da bi se vse čimprej uredilo in da bi z zaupanjem v bodoča leta praznovala Danicino 21. letnico 27. septembra.

Ob avtomobilskih nesrečah bi bilo marsikaj treba povedati. Dan na dan jih je več in posledice so vse hujše in bodo še. Ko sem bila pri Danici v bolnici, sem mislila na človeka, ki je dal kri, da so jo mogli zdravniki dati njej in ji rešiti življenje. Ko jikokrat bi lahko tudi mi to storili. Dajmo kri, kadar le moremo, morda bo ravno to rešilo nekoga izmed nas.

Mislila sem tudi na Lojzeta, Danicinega moža, ki si greni zavezt z mislijo, da je nesreča njegova krivda. Če je nesreča, je nekaj, kar se je zgodilo brez naše privolitve. Vsakemu bi bilo na Lojzetovem mestu enako hudo, vendar to ne bi nič pomagalo. Najbolj je potreben pogum za življenje. Lahko bi bilo še hujše. Srečna sta vseeno, ker sta ostala pri življenju. Mlada sta še — bodočnost imata še vso pred seboj.

V imenu kluba Triglav sem odnesla v bolnico šopek rož. Ker je imela oči zavezane, jih ni mogla videti, a jih je otipala z roko. Bila jih je vesela in se lepo zahvaljuje vsem, ki so se je spomnili in ji dali upajočo besedo.

ZA TISKOVNI SKLAD

Darovali so: N.N. na družabni prireditvi \$4.00, g. Velišček \$10.00, ga. Klemenc \$1.00, in g. A. Šifrar \$4.00. Hvala vsem. Drugi posnemajte!

DOMOVINA

Otrok, pomni! Domovina ni samo naročje tvoje mamice. Domovina sega do ceste, do šole, do hribov in rek in še čez — še daleč, proč, preko sto in sto naših krajev in mest — do morja in do tja, kamor sega naša govornica in kjer še bivajo naši rojaki.

Domovina je tudi v naših srcih in v srcih naših rojakov v tujini. (Hinko Medič)

MODNO KROJAŠTVO

The Globe Arkade Shop 12 WOLLONGONG

Šivamo vsakovrstne moške obleke iz najboljšega angleškega, italijanskega in avstralskega blaga. Cene so zmerne — delo kvalitetno. Izvršujemo tudi vsakovrstna popravila. Oglasite se pri svojem slovenskem krojaču.

Ivan Rudolf, krojaški mojster.

LJUBLJANSKA BANKA

Centrala, 61000 Ljubljana
Trg revolucije S/C

Dragi rojak,

Veliko nam je do tega, da postanete naš prijatelj; toda banka z letalom na žalost ne more k vam. Edino, kar lahko naredimo je, da vas povabimo na obisk. Ko se boste odpravljali v staro domovino, nam pišite, in nikar ne zamudite obiskati Ljubljanske banke, druge največje banke v Jugoslaviji.

Znano je, da je prijateljstvo z banko vedno dobra stvar, in izkušnje kažejo, da lahko za naše rojake marsikaj naredimo: nudimo jim enake pravice in ugodnosti kot jugoslovanskim državljanom.

Gotovo imate že svoje poslovne zveze z avstralskimi bankami, toda često vam utegne koristiti dober nasvet ali finančno udeležba naše banke. Če imate v Jugoslaviji opravke kot: nakup nepremičnin, izplačilo zavarovalne, izplačilo pokojnine, denarna nakazila svojcem itd., potem se splača vprašati Ljubljansko banko. Na našem specializiranem področju dela vemo praktično vse, kar je treba vedeti o Jugoslaviji.

Kaže, da bolje poznamo denarne zadeve kot pa vaše potrebe. Vedno smo vam pripravljeni narediti uslugo in hvaležni vam bomo, če nam boste sporočili vaše želje.

Na svidenje v vaši stari domovini. Ljubljanska Banka

Res, bolnim in nesrečnim ni potrebno sočutje. Dajmo njej in vsem v podobnem položaju trdno upanje v jutri; tudi mi, ki smo zdravi, živimo največ od tega upanja.

Marija Klemenc.

LETOS "SLAKI", PRIHODNJE LETO "SLOVENSKI OKTET"

Da obisk Slakov v Avstraliji ne bi potrdil resnice, da "ena lastovica še ne pomeni pomladi", je S. K. TRIGLAV v Sydneyu naročil svojemu tajniku, naj se na Izseljeniškem pikniku v Škofji Loki pozanima za slovensko kulturno skupino, ki bi bila pripravljena priti na gostovanje v Avstralijo. Izgleda, da bi mogli dobiti najboljšo pevsko skupino iz domovine.

SLOVENSKI OKTET.

Malo požrtvovalnega dela posameznih društev in klubov ter predvsem posameznikov, pa bi uspeli. Prosimo vse, ki bi se za obisk OKTETA interesirali, predvsem organizacije, da nam to sporoče čimprej. Od vašega odziva bo za-

visel naš naslednji korak. Če bi SLOVENSKEMU OKTETU dodali še glasbeni trio

BRATJE PLESNIČAR,

ki žive v Melbourne, bi imeli po koncertu še nad vse prijetno družbeno prireditev s plesom.

Slovenski oktet je gostoval v: Nemčiji, Avstriji, Belgiji, Kanadi, Kitajski, USA Franciji Angliji, Italiji, Holandski, Sovjetski zvezi in vseh večjih krajih Jugoslavije.

".. There is nothing more beautiful than the human voice — when mastered by such a perfect knowledge of the vocal art..", je zapisal kritik v Brussel-u.

Če ste ZA obisk okteta, sporočite na Box 40. SUMMER HILL, 2130.

PLANINKA — BRISBANE

Častno članstvo je bilo podeljeno gospodu in gospej PLUT in sicer ob praznovanju njune zlate poroke. Imenovana sta si pridobila neprecenljive zasluge za pomoč rojakom v Brisbane.

V preteklem poslovnem letu je imelo društvo 3 družabne večere in en piknik. Vseh prireditev se je skupno udeležilo le kakih 180 rojakov, kar je pač porazno malo tudi za razmere v Brisbane. Upajmo, da bo v letošnjem poslovnem letu stanje boljše, saj bo PLANINKA prihodnje leto slavila 20. letnico obstoja, če že ne dela. Rojakom v Brisbane bodi v tolažbo povedano, da je takih organizacij naših naseljencev v

Avstraliji kar lepo število. Koza-rec vina, pesem, navdušena beseda in že imamo društvo. Ko so pa glave trezne in je treba delati in žrtvovati, pa ni "bratcev" nikjer, čeprav so prepričani, da so "odrešili narod", ker so "ustanovili" društvo. VEČ DELA IN MANJ "USTANAVLJANJA", PA BOMO DOČAKALI BOLJŠE ČASE SLOVENSKE KULTURE IN DRUŽABNOSTI V AVSTRALIJI!

SLOVENSKA PESEM

nam je vedno priljubljena spremljevalka. Posrečilo se nam je dobiti nekaj plošč in kaset. Ste zainteresirani? Sporočite nam, ker je zaloga omejena. Cene zmerne. *Triglav* — Sydney.

Kvartet "Triglav" iz Sydneya.

SLOVENSKI FILM "NA KLANCU"

Pred tedni so pri Planici v Wolongongu pokazali slovenski film "Na klancu". Žal jim je aparatura nagajala in ljudje zaradi slabih zvočnikov niso mogli razumeti vsebine. Izgleda da bo isti film kmalu pokazal Slovincem v Sydneyu naš klub. Triglav. Ko so v marcu letos kazali film na koroškem, se niso mogli načuditi navdušenosti koroških Slovencev, "T.T." piše o tem dogodku med drugim:

"Celovška predstava je bila napovedana za pol deveto uro zvečer. Ko pa smo že nekaj čez osmo prišli do vhoda v kino, nas je sprejelo vrvenje, k je obetal vse najboljše. "Od kod ste", vprašam ženo z ruto, kar tako na slepo srečo. "Iz Bistrice", pravi tiho in v zadregi. Z mozem sta prišla 80 km daleč, da bi videla film.... In končno je videl film "Na klancu" tudi negibem in nem bolnik, mlad fant, ki so ga pri-

peljali v dvorano na bolniški postelji in ob katerem ni bilo žal nikogar, ki bi ga lahko povprašal po imenu in priimku.

Dr. Metod Turnšek, slovenski pisatelj iz Rebre na Koroškem je po predstavi rekel: "Ginjen sem do solz. Odlična izvedba. Vele-mojstri ste! Napišite še, da je bila vaša predstava VELIKANSKA POŽIVITEV NARODNE ZAVESTI V TEH KRAJIH" (na Koroškem)."

In kdaj nam bo Triglav Community Centre pokazal film v Sydneyu? Vsi, ki smo o njem zlišali, ga že težko pričakujemo. Morda bi bilo dobro imeti dve predstavi — eno v mestu in eno v okolici.

Opomba: ...Film ...priporočamo vsem slovenskim organizacijam širom Avstralije. Na razpolago je pri ...jugoslovanskem ...predstavnstvu v Sydneyu, kateremu gre vsa čast, da se je potrudilo dobiti za nas Slovence dober in živiren slovenski film.

ADRIATIC Travel & Tourist Centre Pty. Ltd.

666 GEORGE STREET, SYDNEY, 2000
(ANTHONY HORDEN'S BUILDING)

BRZOJAVNI NASLOV: ADRATIC, P.O. BOX 157 BRICKFIELD HILL, 2000

TELEFONSKE ŠTEVILKE: 61 8101
61 8140
61 3361

URADNE URE — DNEVNO OD 9 h do 5.30 h
OB SOBOTAH OD 9 h do 12 h

Ob večernih urah (med 6. in 8. uro) lahko kličete:

560 — 8149 g. Lojze KOŠOROK

UREJAMO: REZERVACIJE — POTOVANJA — INFORMACIJE — OSKRBA DOKUMENTOV
— PREVOZ VAŠIH IZ DOMOVINE — POSOJILA ZA POTOVANJA IN VSE DRUGE
USLUGE V ZVEZI S POTOVANJEM V DOMOVINO ALI KAMORKOLI PO SVETU!

Obrnite se na nas. V Jugoslaviji nas zastopa CENTROTURIST v Sloveniji pa KOMPAS.
Poslušajte našo radijsko oddajo ob četrtkih ob 8.30 zvečer na 2CH.

ADRIATIC WORLD WIDE SERVICE
Vam je vedno na razpolago.

DOMOV POD LASTNI KROV

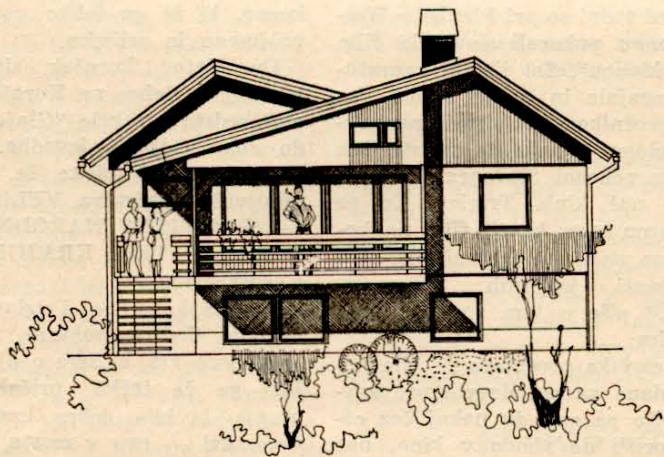
Ker se iz dneva v dan veča število stalnih povratnikov iz Avstralije v domovino, in ker so vprašanja o nakupu hiš v domovini vedno večja, smo stopili v stisk s "PRISTANOM" — biro za gradnjo hiš, Smoletova ul. 4., LJUBLJANA.

Podjetje je pripravljeno zgraditi hišo v kateri koli občini v SLOVENIJI (podkletena hiša — šteditnik — centralna kurjava — topla voda — hladnik itd). Načrtov "standard" zgrab je več deset, naredilo bi pa tudi hišo po lastnem načrtu, seveda za primerno ceno.

Finance: Denar je možno naložiti pri Ljubljanski banki ali tudi Koprski kreditni banki. Za vsakih 1000 din vložnega denarja je možno dobiti 2.000 din posojila.

Če nameravate domov — pojdite v svojo hišo. Ključ vam bodo dali na Brniku. Če postavite hišo, pa hodite domov le na priložnostne obiske, jo lahko oddate za kaj zavidljivo najemnino. Se interesirate? Pišite na:

Triglav Pty. Limited
Box 40. P.O. Summer Hill, 2130.,
ali pa neposredno v Ljubljano na
pisarno podjetja "PRISTAN".
Za odgovor nam priložite znamko
za 35c in 7c.

TO JE ENA IZMED HIŠ

Vsem, ki potujete v domovino, vam priporočamo, da si pravočasno preskrbite potrebna dovoljenja, vključno potni list in jugoslovansko vizo. Za dokumente je treba skrbeti vsaj dva do tri mese-

ce pred odhodom, da ni ne potrebnih razočaranj. Za vsa pojasnila v zvezi z vašim potovanjem se oglašite na: ADRIATIC TRAVEL 666 George Str., SYDNEY — Tel.: 61-8101.

Pohištvo in druge hišne potrebščine
dobite po zmerni ceni in ugodnimi pogoji pri

HOLROYD FURNISHING CO.

Tel.: 632-9951

403 Guildford Rd., GUILDFORD, 2161.

ALBIN IN JUSTINA PORŠEK,
lastnika.

AMPOL SERVICE STATION

Crn. Guildford Rd., & Talbot St.
GUILDFORD, 2161

LASTNIK

TOM KLINAR

Vsa mehanična, električna in druga popravila izvršujejo samo strokovnjaki. PRODAJAMO: Gume, baterije, nadomestne dele in vse, kar je pri avtu potrebno.

Telefon: 632-5438 — 72-1855 (Privatno)

B.M.C. SERVICE —
AUTHORISED INSPECTION STATION

"VISOKO NAD OBLAKI..."

POTUJTE Z NAMI — HITRO — POCENI — UDOBNO

J. A. T.

YUGOSLAV AIRLINES

Letalska družba, ki vam je pripeljala Zastopstvo Slovenske izseljenske matice ter Ansambel Lojzeta Slaka.

Za vse informacije se obrnite na vašo potovalno agencijo ali direktno na nas.
Naš naslov je:

JAT SYDNEY — 1 BLIGH ST.

2ND FLOOR, TEL. 221 — 1988

in tudi v

MELBOURNE — VIC.